

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 18.5.2005
KOM(2005) 196 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU A EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU**

Silnější partnerství EU a USA a otevřenější trh pro 21. století

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. „Prohlášení EU-USA o posílení našeho hospodářského partnerství“ schválené na summitu EU-USA v roce 2004 vyzvalo transatlantické partnery, aby rozvíjeli do budoucna zaměřenou strategii, která posílí hospodářské vztahy mezi USA a EU. Prohlášení vyzvalo účastníky z obou stran Atlantiku, aby zhodnotili dvoustranné hospodářské vztahy a prověřili prostředky k odstranění obchodních, regulačních a investičních překážek.
2. Na straně EU byla zahájena veřejná diskuse on-line dne 30. září 2004. Obchodní kruhy, organizace zaměřené na životní prostředí a spotřebitelské organizace, odbory a jiné zainteresované skupiny a jedinci byli vyzváni, aby prezentovali své názory na překážky, kterým musí čelit při obchodování nebo investování na trhu druhé strany. Zainteresované strany dostaly rovněž možnost prezentovat své názory na dvou účastnických konferencích uspořádaných Komisí.
3. V návaznosti na zpětnou vazbu od zúčastněných stran vytipovala Komise oblasti, které by měly být při spolupráci s USA dotčeny. Iniciativy navrhované Komisí tvoří balík určený k podpoře obchodu a investic mezi EU a USA ve třech oblastech:
 - regulace transatlantického trhu,
 - znalosti a dynamika inovací,
 - sofistikovanější, bezpečnější hranice pro rychlejší obchod a investice.
4. S ohledem na prováděcí mechanismy navrhuje Komise kombinaci závazných a nezávazných přístupů napříč jednotlivými odvětvími s cílem dát nový podnět a kvalitu hospodářskému partnerství mezi EU a USA a zároveň reflektovat náš závazek na podporu udržitelného rozvoje. To by zahrnovalo zaujetí ambiciózního přístupu k podpoře účinnější spolupráce v oblasti regulace.
5. Hodnocení ex-ante jakýchkoli dalších závazných povinností by probíhalo v souladu se Sdělením¹. Kromě toho by bylo provedeno posouzení vlivu na udržitelný rozvoj v souladu s platnými pravidly pro návrhy Komise, které vyplývají z tohoto sdělení a vyžadují mandát Rady.
6. Sdělení rovněž obsahuje řadu návrhů na posílení širší politické architektury transatlantického partnerství.

¹ KOM(2002) 276.

OBSAH

1.	Úvod.....	
2.	Odůvodnění.....	
3.	Iniciativy ke zlepšení fungování transatlantického trhu.....	
3.1.	Regulace transatlantického trhu.....	
3.1.1.	Spolupráce na regulační politice.....	
3.1.2.	Usnadnění investic.....	
3.1.3.	Politika hospodářské soutěže a vymáhání.....	
3.1.4.	Státní zakázky.....	
3.1.5.	Letecká doprava.....	
3.1.6.	Služby námořní dopravy a námořní záležitosti.....	
3.1.7.	Finanční trhy.....	
3.1.8.	Volný pohyb obchodníků.....	
3.1.9.	Vzájemné uznávání odborných kvalifikací.....	
3.2.	Dynamika znalostí a inovací.....	
3.2.1.	Nové technologie.....	
3.2.1.1.	Informační a komunikační technologie (ICT): regulace pro inovace.....	
3.2.1.2.	Vesmír.....	
3.2.2.	Duševní vlastnictví.....	
3.2.3.	Výzkum a vývoj.....	
3.2.4.	Energie.....	
3.2.5.	Vzdělávání a odborné vzdělávání.....	
3.3.	Sofistikovanější bezpečnější hranice pro rychlejší obchod a investice.....	
4.	Plnění hospodářských cílů.....	
4.1.	Nástroje politiky.....	
5.	Širší architektura vztahů EU-USA.....	
5.1.	Nová transatlantická agenda (NTA) – nezávislé hodnocení.....	
5.2.	Naplňování politického profilu vztahů EU-USA odpovídajícího našim ambicím.....	
6.	Závěry a doporučení.....	

1. ÚVOD

Při naplňování „Prohlášení EU-USA o posílení hospodářského partnerství“ (dále jen „dromolandské prohlášení“) schváleného na summitu EU-USA v roce 2004 toto sdělení přináší balík iniciativ navrhovaných na podporu obchodu a investic mezi EU a USA. Tyto iniciativy zahrnují spolupráci v oblasti regulace, služby (včetně letecké dopravy a finančních trhů), investice, hospodářskou soutěž, veřejné zakázky, inovace a nové technologie a rozhraní mezi obchodem a bezpečností. Rámec, který zavazuje oba partnery, aby realizovali nezbytná opatření ke splnění svých závazků, je navržen napříč jednotlivými odvětvími s cílem dát nový podnět a kvalitu hospodářskému partnerství mezi EU a USA a pracovat na vytvoření bezbariérového transatlantického trhu. Je konstruován tak, aby poskytl příslušným regulačním orgánům nezbytné nástroje na podporu spolupráce a předcházení vzniku regulačních problémů. Politický dohled bude prospěšný při zajišťování toho, aby závazky, které mají přinést výsledky, byly plněny. Komise proto navrhuje, aby bylo na summitu mezi EU a USA v roce 2005 schváleno hospodářské prohlášení, které by započalo práce ve výše uvedených oblastech. Měla by být zachována možnost realizovat řadu z těchto závazků prostřednictvím závazných smluv. Toto sdělení přináší rovněž řadu návrhů na posílení širší politické architektury transatlantického partnerství.

2. ODŮVODNĚNÍ

Hospodářské vztahy jsou základem vztahu mezi EU a USA, jehož rozsah se neustále zvětšuje. Jejich skutečná prosperita napomáhá vytváření podmínek, které umožnily v minulých desetiletích rozkvět transatlantických politických vztahů.

Čelní představitelé se na summitu EU-USA v Dromolandu v roce 2004 dohodli, že budou hledat prostředky a nejlepší způsoby spolupráce, které podpoří hospodářský růst, tvorbu pracovních míst a inovace, a vyzvali účastníky na obou stranách Atlantiku, aby přispěli nápady, jak napomáhat transatlantické hospodářské integraci. Jejich cílem je přijmout na summitu v roce 2005 strategii zaměřenou do budoucnosti, která by podpořila hospodářské partnerství mezi EU a USA. Tříměsíční konzultace zúčastněných stran z EU probíhaly až do dne 31. prosince 2004. Reakce zúčastněných stran přinášejí řadu konstruktivních myšlenek. Většina reakcí se zaměřuje na potřebu odstranit bezcelní překážky obchodu, zejména pokud jde o záležitosti týkající se regulace a obchodu a bezpečnosti¹. Zúčastněné strany rovněž konstatují, že další pokrok v lisabonské agendě je předpokladem k opětovnému oživení transatlantických hospodářských vztahů. Toto sdělení přináší návrhy společné strategie EU a USA na posílení hospodářské integrace. Bere rovněž v úvahu možnost posílit politické struktury, které jsou oporou vztahů mezi EU a USA.

EU a USA se podílejí na největším dvoustranném obchodním a investičním vztahu na světě. V roce 2003 dosáhl celkový objem obchodu mezi EU a USA ve zboží a

¹ Viz http://europa.eu.int/comm/external_relations/us/consultation/results/index.htm – příspěvky zúčastněných stran.

službách 600 miliard EUR. I když se spory týkající se obchodu možná dostávají na titulní stránky novin, ve skutečnosti se týkají méně než 2 % z tohoto objemu. Stále význačnějším rysem hospodářských vztahů mezi EU a USA je obrovský příliv přímých zahraničních investic (FDI) v obou směrech. Za rok 2003 se tento příliv vyšplhal na celkových 1 400 miliard EUR obousměrných investic (766 miliard EUR FDI EU v USA a okolo 640 miliard EUR FDI USA v Evropě). Až 14 milionů pracovních míst je v EU i v USA závislých na transatlantických obchodních vazbách. Konkurenceschopnost lze dále podpořit snížením nákladů podnikatelských vstupů, podporou spolupráce v oblasti regulace na mezinárodní scéně, prosazováním práv k duševnímu vlastnictví a úsilím o otevření trhů třetích zemí.

Navzdory rozsahu dvoustranných hospodářských vazeb nadále zasahuje do obchodu a investic mnoho faktorů². Kvalitnější předpisový rámec bude hrát důležitou roli při posilování těchto vazeb a nárůstu obchodních příležitostí. Předně, náklady vynaložené na regulační překážky jsou v některých oblastech značné. Postupný pokrok může u těchto překážek vyústit ve velké zisky v daném odvětví pro obchod i zákazníka. Za druhé, potřebujeme podepřít základy růstu a inovace tím, že zkvalitníme vývoj směřující k rozvoji a integraci našich ekonomik založených na znalostech. Za třetí, jak EU, tak USA jsou konfrontovány se závažnými vnitřními i vnějšími úkoly. USA mají vysoký rozpočtový a obchodní deficit, EU se musí vyrovnávat s neuspokojivou mírou růstu. A konečně jak EU, tak USA musí čelit stále ostřejším konkurenčním tlakům silně se rozvíjejících ekonomik například v Číně a v Indii.

EU odpovídá na tyto výzvy prostřednictvím obnovené lisabonské strategie, která předpokládá užší integraci a vyvinutí nového úsilí v oblasti sbližování právních a správních předpisů³ při zachování dlouhodobého cíle udržitelného rozvoje. Prohlubování hospodářského partnerství mezi EU a USA tak slouží širokému cíli nastartování růstu a zaměstnanosti a propagaci inovace při současném ožívání obchodu a investic. Řada těchto záležitostí se vztahuje k udržitelnému rozvoji ve všech jeho úrovních (tj. životního prostředí, společenských a hospodářských aspektů). Udržitelný rozvoj by tedy měl mít přední místo v hospodářském partnerství mezi EU a USA.

Přijetí rozvojové agendy Světové obchodní organizace (WTO) z Dohy je hlavní prioritou udržitelného celosvětového rozvoje. EU a USA na dosažení tohoto cíle spolupracují. Dohoda o volném obchodu (FTA) mezi EU a USA by pro tuto mnohostrannou prioritu byla rizikem. WTO je tím správným fórem pro jednání o

² Zpráva Evropské komise o obchodních a investičních překážkách v USA, 2004 – viz http://trade-info.cec.eu.int/doclib/docs/2005/march/tradoc_121929.pdf.

³ Sdělení Komise Evropské radě ze dne 2.2.2005, „Společně k růstu a zaměstnanosti – Nový začátek lisabonské strategie“ konstatuje pod nadpisem „Růst a zaměstnanost: globální rozměr“ (str. 19): „Mělo by být vyvinuto nové úsilí v oblasti sbližování právních a správních předpisů na mezinárodní úrovni, zejména v transatlantických obchodních vztazích. Maximální možné sbližování norem na mezinárodní úrovni – ať s našimi největšími obchodními partnery, jako jsou Spojené státy, nebo s rychle rostoucími trhy v Asii, jako jsou Čína a Indie, a dalšími zeměmi v sousedství EU – v sobě skrývá potenciál významného snížení nákladů a možnost růstu produktivity. Komise bude aktivně pracovat na realizaci takového programu.“ - COM(2005) 24.

snížení cel. Dvoustranné hospodářské iniciativy mezi EU a USA by měly být doplňkové k procesu WTO a měly by se týkat hlavních překážek, které jsou v zásadě regulační povahy. Dohoda o volném obchodu mezi EU a USA by se netýkala tohoto klíčového problému v hospodářských vztazích mezi EU a USA.

Přestože makroekonomické záležitosti společného zájmu EU a USA se projednávají na různých mnohostranných fórech, může dvoustranná výměna názorů na tyto záležitosti pomoci rozvinout společnou analýzu. To by posílilo celkové partnerství mezi EU a USA a usnadnilo budování konsensu týkajícího se makroekonomických záležitostí na mnohostranných fórech.

3. INICIATIVY NA ZLEPŠENÍ FUNGOVÁNÍ TRANSATLANTICKÉHO TRHU

3.1. Regulace transatlantického trhu

3.1.1. Spolupráce na regulační politice

Jak se transatlantické hospodářství rozvíjí, je stále jasnější, že již není možné uspokojit požadavky na rovnou soutěž a vysoký stupeň ochrany spotřebitele a životního prostředí bez rozšiřování regulačního horizontu. Toto poznání vedlo k častějším a intenzivnějším kontaktům mezi regulačními orgány EU a USA, včetně orgánů pro hospodářskou soutěž. Tyto kontakty jsou významné, neboť regulace ve vzduchoprázdnu může způsobit ekonomické deformace a dokonce i škodu. Demokratická legitimita a zodpovědnost však vyžadují, aby byla zachována regulační samostatnost a nejvyšší standardy zdraví, bezpečnosti a ochrany životního prostředí a spotřebitele.

Obecně se uznává, že transatlantický trh obecně funguje bez problémů. Čistý objem denních přesunů zboží a kapitálu je toho důkazem. Ovšem v některých oblastech je potřeba posílit dialog a spolupráci, zejména před zavedením regulačních opatření, abychom se vyhnuli rozdílům v přístupu EU a USA, které mohou zvyšovat náklady a brzdit růstový potenciál, přičemž již dobře neslouží spotřebitelům, obchodu ani jiným zainteresovaným stranám.

Přestože byly ve spolupráci na regulačních opatřeních mezi EU a USA zaznamenány významné úspěchy, problémy přetrvávají. Úkolem je nalézt způsob spolupráce na regulačních opatřeních, kdy regulační orgány budou automaticky uznávat, že i když se musí v první řadě stále soustředit na své domácí prostředí, jsou nyní i společnými správci a regulátory transatlantického trhu.

Nedávné snahy o zlepšení spolupráce mezi regulačními orgány zahrnují hlavní směry EU-USA o spolupráci a transparentnosti v oblasti regulace vypracované v roce 2002. Systematičtější přístup byl vypracován v plánu spolupráce v oblasti regulace mezi EU a USA z června 2004. Tyto nezávazné nástroje se týkají průmyslových výrobků. Představují krok kupředu, jejich výsledkem je spolupráce v několika odvětvích, obecně zvyšují povědomí o potřebě posílit spolupráci mezi EU a USA v oblasti regulace a mají u účastníků pozitivní odezvu. Nicméně, tyto nástroje stále trpí nedostatečným zviditelněním. Jejich účinné zavádění často závisí na stanovení priorit dostupných zdrojů nebo na povaze regulačních mandátů a povolení. Stupeň závaznosti spolupráce mezi regulačními orgány je proto proměnlivý.

Zkušenost tak ukazuje, že nejvyšší úroveň politické podpory se vyžaduje, stejně jako mechanismus stanovení agendy, ke stanovení těch oblastí, kde lze dosáhnout většího pokroku a rozvinout příslušné cíle a priority na pravidelném základě. Zkušenost se stávajícím dialogem v oblasti regulace, který se týká různých oblastí, rovněž ukazuje, že model „jedna velikost pro všechny“ nelze uplatňovat, a že je nezbytná pružnost, neboť někde již dialog funguje dobře. Na základě doposud získaných zkušeností může nyní EU a USA učinit ambiciózní kvalitativní krok směřující k posílení spolupráce v oblasti regulace. Přitom by měl být zachován odvětvový přístup a podle potřeby by se měla aplikovat celá škála nástrojů od výměny informací a budování důvěry po závazné přístupy vyžadující legislativní změny.

Tento posílený postoj by měl zahrnovat:

- Zvýšenou spolupráci včetně následujících klíčových prvků:
 - (a) včasné výměny ročních pracovních programů Komise a regulačních orgánů USA,
 - (b) „horké linky regulátorů“, která se bude používat, pokud si jedna strana přeje konzultace o nových regulačních iniciativách připravovaných druhou stranou, které by mohly ovlivnit její důležité zájmy,
 - (c) stanovení odvětví, v němž má spolupráce největší šance přinést zvýšený hospodářský užitek,
 - (d) konzultace s mezinárodními orgány tvořícími standardy ve stádiu vyvíjení nových standardů nebo iniciativ,
 - (e) podpory přiměřeného hodnocení hospodářských a sociálních dopadů a dopadů na životní prostředí za hranicemi příslušných stran,
 - (f) výměny a rozvoje osvědčených postupů v oblasti analýzy rizik vzhledem k ochraně spotřebitelů a životního prostředí s ohledem na zásadu předběžné opatrnosti,
 - (g) dalších opatření podporujících lepší vzájemné porozumění obvyklým metodám regulace a účinnější a konzistentnější uplatňování regulačních postupů a nástrojů. To by zahrnovalo i výměnu nejlepších obecných regulačních postupů týkajících se například ustanovení o transparentnosti a veřejných konzultacích.
- Uznávání ekvivalence tam, kde regulační opatření a standardy, byť rozdílné, poskytují ekvivalentní úroveň ochrany a kvality.
- Vývoj společných standardů podle potřeby.

3.1.2. *Usnadnění investic*

Navzdory významu investičních toků v hospodářských vztazích mezi EU a USA zůstávají na straně USA anomální vlastnická omezení, která přesahují minimum nezbytné z důvodů bezpečnosti. V letecké dopravě by odstranění omezení zahraničního vlastnictví na obou stranách Atlantiku umožnilo dopravcům lepší

přístup k mezinárodnímu kapitálu, který by následně přispěl k celosvětovému provozu, růstu, konkurenční efektivnosti a k podpoře soutěže a přínosů pro spotřebitele. Obecněji jsou společnosti v EU rovněž znepokojeny, že prověřovací a oznamovací postupy Výboru pro zahraniční investice v USA (CFIUS) zahrnují nepřiměřený dohled a požadavky na řízení společností a prověřování citlivého personálu. EU by se měla dožadovat toho, aby USA zrušily přetrvávající omezení vlastnictví, která by byla nahrazena zjednodušenými, rozumnými a přiměřenými oznamovacími požadavky, a to podle potřeby prostřednictvím závazných předpisů.

Další záležitostí je podpora pokroku reformy USA v oblasti občanskoprávních deliktů, což je záležitost, na níž mají naléhavý zájem evropští investoři, pro něž představují pochybné nároky na odškodnění nejvýznamnější prvek nejistoty v investiční oblasti v USA.

3.1.3. *Politika hospodářské soutěže a vymáhání*

Jak se hospodářství EU a USA stále více vzájemně proplétají, mají fúze a akvizice na jedné straně Atlantiku stále větší vliv na politiku hospodářské soutěže druhé strany. Evropská komise a orgány pro hospodářskou soutěž v USA spolupracují intenzivně na základě dohod z let 1991 a 1998, koordinují postup při vymáhání a při výměně informací nemajících důvěrný charakter. Pokud jde o mezinárodní kartely, které jsou předmětem společného vyšetřování, může být nedostatečný rámec umožňující výměnu důvěrných informací překážkou účinné spolupráce. EU a USA by měly prozkoumat možnosti, jak překonat překážky bránící této výměně informací.

3.1.4. *Státní zakázky*

Otevření trhů se státními zakázkami mezi EU a USA by zvýšilo konkurenceschopnost Evropy a vytvořilo by nové možnosti pro EU (včetně malých a středních podniků – MSP). I když Dohoda o vládních zakázkách (GPA) WTO značně zvětšuje možnosti státních zakázek na obou stranách, byly USA vždy imunní vůči snahám zlepšit tuto situaci. „Buy America“, zákon o drobném podnikání a preference státní úrovně figurují vysoko na seznamu překážek přístupu k trhu, které uvádějí společnosti z EU.

K nápravě této situace by bylo potřeba se zabývat vztahy s USA na poli státních zakázek na recipročním základě a na základě „GPA-plus“. Na základě dosavadní práce by měla být vytvořena doprovodná opatření ke zlepšení vzájemného přístupu k tendrům včetně použití elektronických státních zakázek na obou stranách.

Kromě toho by EU a USA měly posílit koordinaci a spolupráci s cílem napomáhat rozvoji pluralitních a vícestranných jednání o státních zakázkách: provést revizi GPA (textu a obsahu), rozšířit členství v GPA a jednat o vícestranné dohodě o státních zakázkách v oblasti služeb v rámci GATS.

3.1.5. *Letecká doprava*

Jednání o dohodě o komplexních službách letecké dopravy mezi EU a USA nám poskytuje velkou příležitost dát konkrétní smysl užším transatlantickým vztahům. Služby letecké dopravy jsou v současné době omezeny předpisovým rámcem, který odráží politickou a technologickou situaci čtyřicátých let dvacátého století. Pro

letecké společnosti USA a EU by se otevřely nové obchodní možnosti a na základě dohody by se mohly uvolnit ohromné ekonomické výhody (přínos pro spotřebitele ve výši nejméně 5 miliard USD ročně, více než 17 milionů dalších cestujících ročně, nová pracovní místa na obou stranách Atlantiku). Komplexní dohoda mezi EU a USA by tvořila spolehlivý ekonomický a právní základ transatlantických služeb letecké přepravy. Čas dozrál pro další jednání soustředující se na významný výtěžek pro širší transatlantickou ekonomiku. Jednání by měla dále pokračovat na základě návrhu dohody, která byla dána na pořad jednání v červnu 2004. Měl by být učiněn pokrok v řadě klíčových prvků v rámci této dohody: spolupráce na regulačních opatřeních (zejména v záležitostech bezpečnosti, státní pomoci a hospodářské soutěže) a dopravních práv. Klíčovou záležitostí vlastnictví a pravidel řízení leteckých společností USA vláda USA posuzuje.

3.1.6. *Služby námořní dopravy a námořní záležitosti*

Námořní doprava je důležitým prostředníkem světového transatlantického obchodu. Námořní obchod představuje 90 % všeho mezinárodního obchodu (pokud jde o objem) a několik jeho odvětví, jako například kontejnerová přeprava, vykazuje stálý dvouciferný roční růst. EU a USA mají průmysl námořní dopravy, který je hospodářsky významný pro ně samotné a je rozhodující pro mezinárodní obchod. Restriktivní politika znamená riziko zdržování ekonomického pokroku a expanze celosvětového obchodu. Je potřeba se zabývat předpisovým rámcem odvětví námořní dopravy, zejména v oblasti bezpečnostních opatření, kde by měla být rozvinuta spolupráce.

Evropská komise zahájila proces přípravy všezahrnující námořní politiky, zatímco vláda USA přijala v prosinci 2004 oceánský akční plán jako odpověď na zprávu americké komise pro oceánskou politiku z měsíce září 2004. Spolupráce na tomto poli by mohla být dále posilována a měla by zahrnovat takové záležitosti, jako je mezinárodní režim oceánů a zákon o moři, výměnu dat, výzkum, bezpečnost námořní dopravy a ochrana životního prostředí a hospodářské využití oceánu a jeho zdrojů udržitelným způsobem.

3.1.7. *Finanční trhy*

Přístup ke kapitálu je stálým zdrojem investic a inovací. Finanční trhy EU a USA jsou již vysoce integrované a odrážejí významné křížové investice a toky kapitálu. Stále však existuje potřeba další integrace. Skutečná integrace finančních trhů EU a USA může snížit obchodní náklady na obou stranách Atlantiku o 60 % s následným 50 % zvýšením objemu obchodů a 9 % poklesem nákladů na vlastní kapitál. Naopak rozdíly mezi regulačními opatřeními nebo vedlejší účinky regulačních opatření jedné strany na území druhé strany má značné ekonomické řetězové účinky. V některých oblastech, jako je např. pojišťovnictví v USA, existují stále tradiční překážky trhu.

EU a USA jsou přesvědčeny o potřebě větší konvergence a akceptace funkční ekvivalence v klíčových oblastech jako je účetnictví a auditorské standardy, požadavky na kapitálovou přiměřenost bank a rámcové podmínky pro bankovníctví a jiné finanční trhy, zejména finanční konglomeráty. Dialog o regulaci finančních trhů (FMRD) mezi různými hráči na obou stranách Atlantiku se úspěšně vypořádal s několika klíčovými záležitostmi, např. s některými aspekty provádění Sarbanes-Oxleyova zákona (Sarbanes-Oxley Act), s možností, aby se společnosti EU

odregistrovaly z burz v USA, a s potřebou konvergence účetních standardů. V posledně zmíněné problematice bylo již dosaženo politické shody. V blízké budoucnosti by mělo dojít k uznání mezinárodních účetních standardů (IAS) pro evropské emitenty v USA, měly by být zahájeny diskuse o vzájemném uznávání pojištění obchodních rizik a v oblasti zajištění o řešení, jak odstranit paralelní požadavky na zajistitele z EU podnikající v USA. O všeobecnějších záležitostech, jako je postoj k řízení podniků, by Evropská komise a její protějšky v USA měly nadále podporovat široký dialog v rámci transatlantického dialogu o řízení podniků (TCGD).

3.1.8. *Volný pohyb osob*

Státní příslušníci některých členských států EU, kteří chtějí navštívit USA, nemají ani nárok na bezvízový režim. Cílem EU bude zajistit, aby byl stávající bezvízový režim USA pro krátký pobyt rozšířen na všechny členské státy EU.

Pokud jde o obchodní stránku věci, stávají se hybnou silou transatlantické ekonomiky investice a obchod prováděný prostřednictvím dceřinných společností. Svoboda pohybu zaměstnanců mezi EU a USA na delší pobyty je zásadní. Měla by být prověřena možnost cestovat se zvláštním statutem „spolehlivých osob“, což by zjednodušilo pohyb mezinárodních cestujících a zároveň by bralo v potaz bezpečnostní postupy.

3.1.9. *Vzájemné uznávání odborných kvalifikací*

Nedostatečné uznávání ekvivalence odborných kvalifikací vytváří překážku pohybu odborníků a brzdí konkurenci v oblasti služeb. Jednání o dohodách o vzájemném uznávání (MRA) v této oblasti však nepokročila z důvodu nepoměrné vyžadované snahy zejména překonat státní jurisdikci v USA. V této souvislosti by se jednání měla zaměřit v první řadě na odvětví, v nichž je hospodářský zájem nebo potřeba odůvodněna dodavateli a/nebo uživateli odborných služeb.

V oblasti architektonických služeb prokázaly profesní organizace na obou stranách Atlantiku zvláštní zájem na jednání o dohodě o vzájemném uznávání (MRA) a ve svých diskuzích k tomuto cíli výrazně pokročily. Rada schválila mandát na jednání o MRA v této oblasti, což by umožnilo Komisi vyjednat s USA tuto MRA řízenou poptávkou. V tomto ohledu by měly být USA povzbuzeny, aby politicky zaštitily výsledky profesních diskuzí s úmyslem připravit cestu pro závazné MRA mezi orgány kompetentními ke sjednávání mezinárodních dohod.

3.2. **Dynamika znalostí a inovací**

3.2.1. *Nové technologie*

3.2.1.1. Informační a komunikační technologie (ICT): regulace pro inovace

Regulační orgány na obou stranách Atlantiku se potýkají s výzvou, kterou představuje rychle se rozvíjející digitální ekonomika a konvergence telekomunikačních, výpočetních a vysílacích technologií. Zúčastněné strany na obou stranách Atlantiku jsou znepokojeny překážkami, které mohou být důsledkem různého regulačního prostředí. Evropská komise a USA již jednají o klíčových

záležitostech v rámci dialogu mezi EU a USA o informační společnosti, ale intenzivnější koordinace by více napomohla předcházet neodůvodněných divergencím a podpořila rozvoj inovačních technologií na obou stranách Atlantiku.

Existuje velký prostor pro práci na společných příležitostech a nebezpečích při rozvoji ICT. EU a USA by měly podporovat široké využití klíčových technologií, jako jsou širokopásmová identifikační zařízení pracující na radiové frekvenci a jiné inovační technologie, které by mohly přispět k propagaci transatlantické inovace a růstu. Zároveň by se měly snažit předcházet zneužívání, které omezuje potenciál těchto technologií pro všechny uživatele, například spoluprací na omezení spamu a přispěním k boji proti dalším hrozbám, jako je „spyware“ (špionážní software) a jiné formy „malware“ (všechny programy, skripty nebo prvky, které mají za úkol v počítači provádět nějakou škodlivou činnost).

3.2.1.2. Vesmír

Částečně z důvodu kontroly vývozu si USA drží vedoucí postavení v oblastech, v nichž je mezera na trhu, jako jsou některé satelitní součásti. Avšak jak ukázala smlouva o Galileu, může nyní nastat rovnocenná diskuse, jejíž snahou by bylo stanovení společných zájmů a vytvoření příznivého prostředí pro spolupráci v oblasti vědy o vesmíru a komerčních aplikací v této oblasti potenciálního růstu high-tech.

EU a USA by měly vytvořit strukturovaný dialog týkající se dvou rozhodujících aspektů. Předně by měly propagovat spolupráci v klíčových oblastech jako je sledování země, satelitní navigace (Galileo, GPS), elektronická komunikace, věda o vesmíru a průzkum vesmíru a podporovat rozvíjející se země v jejich aktivitách spojených s vesmírem. Za druhé by se měly zároveň zabývat zbývajícími regulačními překážkami a vytvářet patřičně fungující transatlantický trh s vesmírným průmyslem. Klíčovými záležitostmi by zde bylo odstranění zbytečných kontrol v rámci americké regulace mezinárodního obchodu se zbraněmi (ITAR) a liberalizace mezinárodního trhu s odpalovacími zařízeními.

3.2.2. Duševní vlastnictví

Ochrana práv k duševnímu vlastnictví s cílem podporovat inovace, zaměstnanost a hospodářskou soutěž je základním hospodářským cílem, na němž mají zájem jak EU, tak USA. Je nutné bojovat proti bezuzdnému padělání a pirátství a zmírnit nákladné rozdíly ve způsobech ochrany duševního vlastnictví na obou stranách Atlantiku.

Na základě zdvojeného závazku, který EU demonstrovala směrnicí o prosazování práv z roku 2004, by EU a USA měly podporovat spolupráci při vynucování záležitostí týkajících se duševního vlastnictví, přičemž by měly začít prověrkou ve vlastním domě a dále pokračovat záležitostmi týkajícími se duševního vlastnictví ve vybraných třetích zemích, zejména formou společného úsilí v boji proti pirátství a padělatelství. Obecněji by se nadále měly zabývat zásadními právními záležitostmi jako jsou patenty (přičemž by měly prověřit tvůrčí způsoby, jak zmenšit rozpor mezi zásadou „první, kdo vynalezl“ a „první, kdo přihlásil“) a ochrana těch, kdo vysílají ve spojení s novými technologiemi. Intenzivnější dialog musí být zaštitěn vůlí na straně USA zavést pravidla WTO pro duševní vlastnictví a podporou plné účasti Evropského společenství ve výborech WIPO tam, kde je k tomu Společenství kompetentní. Je rovněž potřeba zajistit, aby se práva k duševnímu vlastnictví na

digitálních médiích vyvíjela způsobem, který zachovává tradiční věrnost rovnováze mezi zájmy majitelů obsahu a spotřebitelů.

3.2.3. *Výzkum a vývoj*

Uznání významné úlohy, kterou hraje výzkum a vývoj při ožívání konkurenceschopnosti a hospodářského růstu je ústředním bodem obnovené lisabonské agendy. Stejně tak EU před časem uznala příspěvek, kterým může obohatit realizaci ekonomiky USA poháněné vědomostmi otevření aktivit zařazených do následných rámcových programů výzkumným a vědeckým institucím ze třetích zemí. Několik aktivit se uskutečnilo v rámci dohody o vědě a technice mezi EU a USA od roku 1998⁴ s pokračujícími projekty spolupráce s účastí společností a výzkumných institucí z USA v takových oblastech jako jsou průmyslové materiály, palivové články, inteligentní výrobní systémy, biotechnologie⁵ a aspekty klimatických změn. Spolupráce by měla být v těchto i v jiných oblastech posílena v rámci nadcházejícího 7. rámcového programu pro výzkum a vývoj.

EU a USA by měly pokračovat ve společné práci na stanovení prioritních oblastí výzkumné spolupráce s cílem:

- vytvářet transatlantický hospodářský růst, rozvíjet nové transatlantické trhy (např. technologie vodíkových palivových článků a nanotechnologie) a nalézat řešení společných úkolů v oblasti regulace,
- prosazovat bezpečné hospodářské prostředí zejména formou spolupráce s USA v oblastech relevantních pro občanskou bezpečnost. To zahrnuje jak oblasti stanovené v přípravné akci Komise (KOM(2004) 72) o bezpečnostním výzkumu (jako je ochrana proti chemickým a biologickým teroristickým hrozbám a posílení krizového řízení), tak v oblasti ICT technologické oblasti bezpečnosti a spolehlivosti komplexních síťových systémů a informačních infrastruktur programu technologií informační společnosti (IST).

3.2.4. *Energie*

V kontextu nedávných vysokých a nestabilních cen ropy a potřeby věnovat se záležitosti klimatických změn by měly EU a USA více spolupracovat na posilování dialogu o politice účinnosti energie a obnovitelné energie i na vývoji čistých technologií (např. zachycování uhlíku a jeho skladování a jiné nízkouhlíkové technologie).

3.2.5. *Vzdělávání a odborné vzdělávání*

EU a USA by měly nadále spolupracovat na obnově a posilování stávající dohody o vysokoškolském vzdělávání a odborném vzdělávání, jejíž platnost skončí koncem roku 2005, s cílem podporovat vzájemné výměny studentů a rozvíjet opatření v rámci

⁴ Zde je třeba připomenout existenci dohod Euratomu z roku 1996 (štěpení) a 2001 (syntéza).

⁵ Na základě činnosti pracovní skupiny Evropské komise-USA o biotechnologickém výzkumu ustavené v roce 1990 jako bilaterální konzultativní mechanismus.

dané politiky zaměřená na takové záležitosti, jako je kvalita a kompatibilita vzdělávacích a školicích systémů, přístup k celoživotnímu vzdělávání pro všechny a otevření vzdělávacího a školicího systému světa. Měl by být prověřen potenciál k podpoře výzkumu a výměně univerzitních pedagogů, výzkumných pracovníků a studentů v oblastech, které přispívají k prohloubení hospodářských vztahů mezi EU a USA.

3.3. Sofistikovanější bezpečnější hranice pro rychlejší obchod a investice

V důsledku 11. září 2004 vidíme nová bezpečnostní opatření zavedená vládami po celém světě. Účastníci na obou stranách Atlantiku podtrhli hmatatelný dopad těchto opatření na mezinárodní obchod. Úkolem je najít rovnováhu mezi zvýšenými bezpečnostními požadavky a pokračováním v otevřeném a bezpečném obchodu a dopravě cestujících. Plynulejší obchod a účinnější bezpečnostní opatření si vzájemně neodporují. Opatření na usnadnění obchodu mající za cíl zaručit stejné podmínky a urychlení průběhu pro hospodářské subjekty, které dodržují právní předpisy, mohou rovněž zajistit odpovídající úroveň kontroly.

Na základě již odvedené dobré práce v kontextu dohody mezi EU a USA o rozšíření celní spolupráce v oblasti bezpečnosti dopravy by EU a USA měly posílit dialog založený na zásadách reciprocity a vzájemného uznávání.

Zvláštní pozornost by měla být věnována:

- podpoře globálních cílů stanovených v dohodě mezi Evropským společenstvím a USA o rozšíření celní spolupráce v oblasti bezpečnosti dopravy: (i) úplná reciprocity a vzájemné uznávání bezpečnostních standardů, hodnocení rizika, kontrolních opatření a výsledků a programů oborového partnerství a (ii) spolupráce na opatřeních jako je koncepce jednoho okna, jednoho přístupového bodu a elektronických celnic, které budou zavedeny celní legislativou Společenství,
- výměně nejlepší praxe a spolupráce na zavádění koncepce „schváleného hospodářského subjektu“ (AEO) v EU. Cílem by mělo být jít dále než je pouhá kompatibilita koncepce AEO s programem celního a obchodního partnerství proti terorismu v USA (C-TPAT) tím, že by USA byly vyzvány, aby zmodernizovaly svou koncepci tak, aby byla svým rozsahem plně ekvivalentní koncepci EU a tím, že by bylo dosaženo vzájemného uznání a reciprocity obou programů,
- souhlasu s USA, aby byla odstraněna duplicita kontrol, která je důsledkem souběžné aplikace souborů někdy vzájemně si odporujících standardů. Důraz by měl být místo toho kladen na vzájemné uznávání a reciprocity. S ohledem na celní kontroly by bylo potřeba aktivně usilovat o globální cíle vzájemného uznávání a reciprocity standardů kontroly a kontrolních opatření,
- soustředění diskuze s USA na zavádění „zákonu o veřejném zdraví, bezpečnosti a připravenosti a reakce na bioterorismus“ tak, aby byl zajištěn minimální dopad na obchod,
- udělení nového impulsu rozvoji globálních bezpečnostních standardů zejména formou podpory bezpečnostních standardů schválených mezi Evropským

společenstvím a USA prostřednictvím Světové celní organizace (WCO), Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a Mezinárodní námořní organizace (IMO). Běžným příkladem je vývoj na fóru WCO týkající se návrhu rámce standardů pro bezpečnost a usnadnění celosvětového obchodu, který bude přijat výborem pro celní spolupráci na konci června 2005 a následně jej členové WCO zavedou.

- další oblasti, v níž EU a USA řeší společné problémy týkající se boje proti firemním a finančním podvodům, praní špinavých peněz, financování terorismu, daňových podvodů a vyhýbání se placení daní, korupce a jiných finančních a firemních nezákonných praktik. EU a USA by proto měly podpořit své partnery, aby přijali nejvyšší standardy průhlednosti, výměny informací a spolupráce mezi příslušnými orgány.

Jakmile bude Společenství schopno stát se plnoprávným členem WCO v souladu s přihláškou poprvé podanou v roce 2000, bude moci lépe přispívat k celosvětovému pokroku v otázkách bezpečnosti. Podpora této přihlášce ze strany USA by byla v tomto ohledu velmi důležitá.

4. PLNĚNÍ HOSPODÁŘSKÝCH CÍLŮ

Zúčastněné strany, se kterými EU provedla konzultace, zdůrazňovaly, že dřívější ekonomické iniciativy s USA často nezískaly politickou pozornost nezbytnou k tomu, aby byly dostatečně dlouho podporovány a aby přinesly celosvětové výsledky.

Podle názoru Komise by měli vedoucí představitelé na summitu 2005 nasměrovat vyjednavatele k prozkoumání všech prostředků, jimiž je možno dosáhnout kvalitativního kroku kupředu v hospodářských vztazích mezi EU a USA. Mělo by dojít ke zdvojení politických závazků na vysoké úrovni včetně toho, že by summit EU-USA potvrdil globální cíl, jímž je směřování k bezbariérovému transatlantickému trhu.

4.1. Nástroje politiky

Prostředky, jimiž je možno prosazovat výše uvedené ekonomické iniciativy, by měly zahrnovat:

- přípravu fóra o spolupráci v oblasti regulace na vysoké úrovni včetně hlavních regulačních orgánů jednotlivých odvětví na obou stranách, kteří se sejdou před summitu EU-USA, a předložení vedoucím představitelům na summitu ročního harmonogramu s příslušnými cíli a prioritami pro budoucnost. Fórum by ve své činnosti mělo vzít v úvahu a dále rozvíjet sedm klíčových prvků posílené spolupráce v oblasti regulace, které jsou uvedeny v oddíle 3.1.1, projednat obecnou politiku regulace, nasměrovat a poskytnout dodatečnou hybnost stávajícímu a budoucímu dialogu o regulaci a přezkoumat pokrok při zavádění cestovní mapy. Fórum by mělo vyžadovat vstupy od účastníků,
- podporu dialogu mezi zákonodárci na obou stranách o prioritách spolupráce v oblasti regulace jako významné vnější dimenze domácího procesu reformy

regulačních opatření, aby bylo možno překonat interní překážky spolupráce v oblasti regulace včetně problémů povolení a zdrojů,

- podle potřeby spolupráci na úkolech ve třetích zemích nebo na předkládání bilaterálních návrhů na mezinárodních *fórech*,
- závazné odvětvové dohody, například:
 - (a) k prosazení řady ekonomických otázek uvedených v oddíle 3.1 včetně usnadnění investic, státních zakázek, letecké dopravy, služeb námořní dopravy a vzájemného uznávání odborných kvalifikací, nebo
 - (b) tam, kde dobrovolná spolupráce v oblasti regulací není dostačujícím nástrojem v daném odvětví, zejména tam, kde nelze jinak dosáhnout pokroku, nebo tam, kde se ukázalo, že stávající memorandum o porozumění mezi regulačními orgány není dostatečné pro zajištění pokroku. Tyto dohody by měly být podpořeny zřízením odpovídajících mandátů a alokací odpovídajících zdrojů s adekvátními bezpečnostními opatřeními, aby bylo zajištěno, že jsou vymahatelné jak na domácím, tak na mezinárodním fóru. Tyto odvětvové dohody uzavřené z iniciativy regulačních orgánů, by nebyly na újmu regulační autonomii.
- při uvážení vývoje s ohledem na spolupráci v oblasti regulace je třeba zohlednit závazný horizontální přístup v oblastech pravomoci Společenství, který zahrnuje sedm klíčových prvků posílené spolupráce uvedených v oddíle 3.1.1. Tím by se stala závaznou pouze povinnost v těchto oblastech spolupracovat a konzultovat. Neovlivňovalo by to regulační autonomii tím, že by byly stanoveny závazné výstupy nebo společná metodika.

Měla by být prověřena rovněž možnost vytvářet společné pracovní skupiny obchodu, spotřebitelů a vlády s využitím kombinovaných zdrojů transatlantického dialogu mezi obchodem a spotřebiteli.

5. ŠIRŠÍ ARCHITEKTURA VZTAHŮ EU – USA

Pohled na rámec ekonomických vztahů mezi EU a USA nevyhnutelně nastoluje související otázku o politických strukturách⁶.

5.1. Nová transatlantická agenda (NTA) – nezávislé hodnocení

NTA byla ustavena v roce 1995. S myšlenkou na její desáté výročí objednala Komise nezávislou zprávu⁷, která hodnotí, jak dalece byly splněny její stanovené cíle, a navrhuje alternativy do budoucnosti.

⁶ To v současné době sestává z transatlantické deklarace z roku 1990 a z nové transatlantické agendy z roku 1995.

Zpráva ukazuje, že spolupráce mezi EU a USA v desetiletí od roku 1995 byla obecně dobrá. Mnoha z nejdůležitějších cílů NTA, například cíle související se střední a východní Evropou a Balkánem, bylo v podstatě dosaženo. Díky NTA se výměna mezi EU a USA stala intenzivnější, systematictější a produktivnější. Byl ustaven pravidelný dialog mezi partnery, kteří spolu předtím komunikovali málo. NTA se obecně ukázala být, často v souladu s rozšířenými kompetencemi EU, dostatečně flexibilní, aby zahrнула nové problémy, jako je bezpečnost vlasti a protiteroristická opatření. Zintenzívnila se i spolupráce v oblasti zahraniční politiky.

Zpráva však pohlíží na hospodářsko politické vztahy mezi EU a USA smíšeně, cituje nedostatečné zavádění hospodářských dohod a potřebu zapojit na obou stranách klíčové hráče v legislativě a v tvorbě regulačních opatření. Závěrem uvádí, že agendu hospodářské politiky je třeba nově odstartovat.

Zpráva rovněž závěrem uvádí, že dialog mezi EU a USA trpí nedostatkem politické angažovanosti na nejvyšší politické a oficiální úrovni, a že EU sama nachází ve Washingtonu malé porozumění. Kromě toho zpráva odhalila rozšířený pohled na nedostatky v NTA. Předně, mnozí si stěžovali, že nedostatek politické vůle omezuje její schopnost zahrnout závažné problémy. Za druhé, litovali, že na sebe na veřejnosti tak málo upozornila, a že má image technokratického cvičení. Za třetí, stěžovali si na přílišné množství procesů nepoměrné ke skutečnému výstupu, na její tendenci být přetížena problémy a na neschopnost stanovit priority strategických klíčových otázek. A konečně cítili, že nedostatek transparentnosti vede na straně členských států EU k nedostatečnému pocitu zainteresovanosti, a že nedochází k zapojení zákonodárců a k jejich příspěvku k výměnám.

Zpráva zjišťuje, že některé zúčastněné strany argumentují tím, že je potřeba mít překlenovací dohodu o partnerství mezi EU a USA, aby byl zajištěn pokrok. Výhodou by bylo, že by se vztahy s USA poprvé dostaly na pevný smluvní základ. V politických kruzích na obou stranách Atlantiku však zpráva vyvolala malou podporu této dohody. Varovala i před nebezpečím očekávání, která předčí to, co je politicky dosažitelné.

Závěrem zpráva uvádí, že NTA by měla být uzavřena do širšího překlenovacího rámce a měly by být mobilizovány větší politické závazky.

5.2. Naplňování politického profilu vztahů EU-USA odpovídajícího našim ambicím

Komise je přesvědčena, že je potřebné politicky zviditelnit vztahy mezi EU a USA, které by měly být strategičtější a efektivnější, aby bylo možno realizovat naši společnou vizi o demokratičtějším, mírovém a prosperujícím mezinárodním řádu. Nyní je správná doba. Nedávné návštěvy prezidenta a ministra zahraničních věcí USA v Bruselu ukázaly, že i USA mají zájem o užší spolupráci.

Jedním z výsledků může být obnovená transatlantická deklaráce, která zdůrazňuje společné hodnoty a rozvíjí priority pro společnou akci založenou na uznání, že mezi

⁷ „Revize rámce vztahů mezi Evropskou unií a Spojenými státy – nezávislá studie“, zpráva akademického týmu vedeného profesorem Johnem Petersonem předložená dne 18. dubna 2005.

EU a USA existuje vysoký stupeň vzájemné hospodářské závislosti a mají zájem zabývat se společnými globálními a regionálními výzvami⁸. To může politicky zviditelnit dialog mezi EU a USA spolu s nástupem EU jako mezinárodního aktéra majícího zejména reformovat své zahraničně politické instituce.

Kromě toho je třeba učinit nové pokusy o větší zapojení zákonodárců přímo do výměny mezi EU a USA, aby byl napraven nedostatek porozumění úloze Kongresu USA na straně EU a úloze Evropského parlamentu na straně USA. Nové organizování legislativního dialogu se může stát součástí širšího úsilí pokusit se a učinit ze vztahu mezi EU a USA spíše obrácený proces.

Přepracovaný rámec vztahů mezi EU a USA bude muset odrážet příslušná ustanovení ústavní smlouvy poté, co bude přijata.

Komise tak doporučuje, aby byly prověřeny následující možnosti:

- dát vztahu silnou politickou injekci a vybudovat a vylepšit stávající rámec,
- zaměřit summity EU-USA na stanovení strategických priorit a vyhodnocovat pokrok při plnění cílů uplynulých let,
- jednat o společném akčním plánu na zavedení politických priorit a jejich aktualizace na výročním summitu EU-USA,
- ustavit fórum pro výměnu názorů na makroekonomické otázky společného zájmu,
- podpořit transatlantický dialog zákonodárců (měl by sestávat ze zástupců Evropského parlamentu a obou komor Kongresu USA) jako první krok k plnoprávnému „transatlantickému shromáždění“⁹. Tento dialog by byl založen na širším porozumění jeho pravomocím než je tomu v současné době včetně otázek regulace pojednaných v oddíle 4.1 výše. Jednotlivé prvky by mohly zahrnovat:
 - (a) vytváření součinnosti mezi dialogy TLD a NTA prostřednictvím volených zástupců s příslušnou specializací na jednotlivé politiky a koordinace setkání,

⁸ Podobnou myšlenku navrhl prezident John F. Kennedy ve své řeči ve Philadelphii dne 4. července 1962: „...*Spojené státy budou připraveny na prohlášení o nazávislosti, ...budeme připraveni jednat se sjednocenou Evropou o způsobech a prostředcích vytváření konkrétního atlantického partnerství, vzájemně výhodného partnerství mezi novou unií nyní se objevující v Evropě a starou americkou unií založenou tady před 175 lety. To všechno nebude dokončeno za rok, ale ať svět ví, že je to naším cílem.*”

⁹ V tomto ohledu konstatovala rezoluce Evropského parlamentu o transatlantických vztazích ze dne 13. ledna 2005, že Parlament „*se domnívá, že transatlantický dialog mezi zákonodárci by měl být plně aktivován, že by měl být okamžitě zřízen varovný systém mezi těmito dvěma stranami, a že stávající výměna mezi parlamenty by měla být postupně přeměněna na de facto ‘transatlantické shromáždění’.*”

- (b) naléhání na Evropský parlament a na Kongres USA, aby: (i) zahájily nové společně financované programy výměn mezi pracovníky z oblasti zákonodárství a (ii) vytvořily malý pružný sekretariát TLD,
 - (c) sponzorování studijní skupiny EU pro členy Kongresu USA, kterou by hostila delegace Komise ve Washingtonu,
 - (d) pořádání summitů zákonodárců před summitu EU-USA,
- podpořit dialog mezi zástupci sociálních partnerů z EU a USA včetně tripartitní konference v oblasti pracovních vztahů,
 - obnovit dialog mezi občanskými organizacemi, akademiky a jinými lidmi z praxe v EU a USA,
 - rozšířit výměny lidí.

Komise bude rovněž zvažovat zahájení kampaně v USA společně s členskými státy, která by měla podpořit vědomí o tom, co je to EU a co dělá.

6. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

Výše navrhované iniciativy jsou míněny tak, aby vytvořily první koherentní balík vstupů pro vytvoření společné do budoucna hledící strategie na posílení snah v rámci hospodářského partnerství mezi EU a USA o vytvoření bezbariérového trhu, a aby posílily širší rámec vztahů mezi EU a USA. Zároveň však musí EU a USA uznat v duchu, který uplatňuje EU na obnovu lisabonské agendy, že méně než polovina akcí navrhovaných v rámci transatlantického hospodářského partnerství z roku 1998 je již realizována. Kvalitativní skok ve spolupráci a pravidelné, pozorné stanovování priorit a sledování výsledků na politické a vysoké úřední úrovni včetně stálého napojení na výroční summit musí být proto předpokladem pro každou novou iniciativu. Při uvádění nových myšlenek je potřeba uplatňovat jak disciplínu, tak realismus.

Komise doporučuje:

- že na základě tohoto sdělení připraví společně se Spojenými státy ve smyslu výše uvedených návrhů společnou strategii na posílení hospodářského partnerství mezi EU a USA ve formě prohlášení na summitu 2005. Prohlášení by:
 - (a) stanovilo co nejpřesněji cíle a odvětví pro kvalitativní krok v hospodářském partnerství mezi EU a USA směrem k bezbariérovému trhu,
 - (b) nasměrovalo kompetentní vyjednavatele na obou stranách v příslušných dohodnutých odvětvích, aby do šesti měsíců vypracovali časově rozvržené realizační plány umožňující dosáhnout pokud možno co nejvíce cílů stanovených v tomto sdělení, s využitím příslušné kombinace nezávazných a závazných přístupů,

- prozkoumat v době příprav na summit EU-USA 2005 možnosti uvedené v oddíle 5 na posílení celkového rámce vztahů mezi EU a USA a pokud obě strany budou považovat za vhodné, připravit včas návrh vedoucím představitelům na summit EU-USA 2006.

IMPACT ASSESSMENT FORM

TITLE OF PROPOSAL

Communication from the Commission to the Council, the European Parliament and the Economic and Social Committee: “Strengthening the EU-US Economic Partnership for the 21st Century”

DOCUMENT REFERENCE NUMBER

1. WHAT ARE THE IMPACTS LIKELY TO RESULT FROM THE PROPOSAL?

1.1 *Economic impacts*

The creation of positive economic impacts lies at the heart of the Commission initiative to enhance the transatlantic economic partnership.

The proposal is likely to spur economic growth within the EU. Reducing barriers on both sides of the Atlantic will lead to more trade, investment and procurement opportunities. Removing these obstacles will contribute to a more efficient production of goods and services in Europe and will entail the benefits of larger scale economies. Moreover, it is possible to achieve mutual recognition or even harmonization of differing standards which represent obstacles to trade today, with a favourable cost effect for companies.

Enhanced cooperation with the US in the field of research and development will make an important contribution to stimulating innovation. In sectors where potential for new transatlantic – or even global – markets exists (e.g. hydrogen fuel cell technologies), joint research will promote the development of new technology. In addition, the work envisaged in the field of intellectual property rights (IPR) has the potential to bring better IPR protection, adding incentives to conduct research with a view to developing innovative products and procedures.

1.2 *Environmental impacts*

Representatives from environmental organisations were invited to participate in the stakeholder consultation process. However, as the envisaged policy options are still rather broad and would need to be transformed into more specific proposals, concrete concerns regarding potential environmental impacts will have to be addressed at a later stage. At this juncture, however it can be said that impacts on the environment of the proposed communication are likely to be limited and globally positive. The reduction of trade barriers that might result from the EU-US partnership and its subsequent economic growth should promote efficiency gains for the use of natural resources. Possible scale effect, i.e. increased use of resources linked to economic growth, should be less significant and will be mitigated by both Parties which have the capacity and the regulatory framework to manage such impacts.

Moreover, the partnership will promote a better coordination of US and EU trade related policies in areas that are fundamental to protecting the environment and consumer health, for example sanitary and phytosanitary policy, trade and environment.

In the event that the proposed policy options would subsequently lead to binding commitments or legislative proposals, a thorough environmental impact assessment would be undertaken in accordance with the Communication on Impact Assessment COM/2002/0276 final.

1.3 *Social impacts*

To the extent that the reduction of barriers to trade and investment promotes economic growth, the proposal is likely to have a positive impact on *employment*. As far as *wages* are concerned, it should be mentioned that fears that increased market openness would place downward pressure on wages are not substantiated in the transatlantic context, given comparable wage levels.

It should be noted that one of the explicit aims of the proposal is to improve transatlantic cooperation on *health and safety standards*. Increased transparency and improved consumer protection will be to the benefit of European consumers. At the same time, both sides would retain full regulatory autonomy.

There is nothing in the proposals set out in the Communication which could undermine the social model.

1.4 *Impacts on third countries and international relations*

The impact on third countries will essentially unfold in three areas: (i) joint EU-US efforts in promoting IPR protection, (ii) promotion of global telecommunication standards and introduction of independent telecoms regulators in third countries, (iii) joint EU-US efforts on standard setting in global *fora*.

The Commission proposal does not affect the EU's WTO obligations. The initiatives proposed are compatible with and complementary to WTO rules. The WTO TBT code allows the EU to conclude mutual recognition agreements and to accept technical regulations of other countries as equivalent.

2. **HOW TO MONITOR AND EVALUATE THE RESULTS AND IMPACTS OF THE PROPOSAL AFTER IMPLEMENTATION?**

The Commission recommends the formulation of a joint strategy for the enhancement of the EU-US economic partnership which would direct competent negotiators on both sides in the respective agreed sectors, to draw up as soon as possible implementation plans to achieve to the fullest extent possible the objectives set out in this Communication. It also directs negotiators to start work on a binding Economic Partnership Agreement. Monitoring of implementation would be achieved through the existing and any proposed new dialogue structures.

3. **STAKEHOLDER CONSULTATION**

3.1 *Which interested parties were consulted and what were the results of the consultation?*

Following the agenda set out in the 2004 summit declaration, stakeholders in the EU (and the US) were invited to comment on how to improve the economic partnership with the US. Public consultation in the form of a questionnaire was launched on 30

September 2004. The business community, environmental and consumer organizations, trade union and other interested groups and individuals were invited to provide their views on the obstacles they face when trading or investing in each other's markets as well as on future trade and economic relations between the European Union and the United States.

The questionnaire was provided on the "Your Voice in Europe" Internet site and was open until 31 December 2004. It received about 100 serious and constructive contributions. Inputs came from a broad range of interested parties. Contributions of stakeholders who gave their consent were published on the Internet.

Interested parties also had the opportunity to present their views at stakeholders' conferences in Brussels on 22 October 2004 and 7 March 2005.

3.2 *Compliance with minimum standards for consultation*

The Commission ensured that relevant parties had an opportunity to express their opinions on the question of how to foster the transatlantic economic partnership. By inviting all interested parties to participate in two conferences and to complete a comprehensive questionnaire, the Commission guaranteed that all interests were sufficiently taken into account in the consultation process. It also ensured that generous deadlines provided stakeholders with adequate time to formulate their answers. Finally, by making the relevant information public, the publication and feedback requirements of the Commission were met.